

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 165

гр. Ловеч , 15.03.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ в закрито заседание на петнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА
Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ТАТЯНА МИТЕВА Въззивно частно гражданско дело № 20214300500084 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.413, ал.2 от ГПК.

Подадена е частна жалба вх. № 278/ 05.02.2021 година (клеймо от 04.12.2021 г.) от „ЮРОБАНК“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Витоша“, ул. „Околовръстен път“ № 260, чрез адв. Даниел Христов Е., адвокат в Адвокатско съдружие „Димитров и съдружници“, съдебен адрес: град София, ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 84, ет.4, срещу Разпореждане № 18/ 19.01.2021г., постановено по ч. гр. д. № 25/ 2021 година по описа на РС – Троян, с което е отхвърлено заявление за издаване на заповед за изпълнение на банката в частта за разносните, представляващи адвокатско възнаграждение от 372.06 лева, като счита същото за незаконосъобразно и неправилно, поради което моли да бъде отменен. Изтъква, че да постанови обжалваното разпореждане, съдът е приел, че заявителят не е доказал реалното заплащане на претендираното адвокатско възнаграждение. Посочва, че претендираният със заявлението адвокатски хонорар действително е платен и платежните нареждания са били приложени към заявление с вх. № 64/ 14.01.2021 година.

Сочи, че Разпореждане № 18/ 19.01.2021г. е неправилно и незаконосъобразно и моли да бъде отменено в обжалваната част, като им бъдат присъдени направените разноски, както и за настоящото производство. Приложени са платежно нареждане, фактура и заявление.

Съдът, след като обсъди доказателствата по делото и разгледа жалбата, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от легитимирана страна, в законоустановения за това срок и при спазване на изискванията за редовност по чл. 260 - 261 от ГПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Производството е образувано по повод подадено от „ЮРОБАНК“ АД, ЕИК ***, град София заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК против длъжника Х. К. Л., ЕГН *****, от град Троян, у. „Ген. Карцов“ № 337, за вземане в размер на 1 802.31 лева главница по договор за кредитна карта № МК115294/11.10.2019 г.; 238.88 лева – лихва от 31.12.2019 година до 26.08.2020 година; мораторна лихва от 38.46 лева за периода от 31.12.2019 г. до 12.03.2020 г.; мораторна лихва от 35.45 лева за периода от 14.05.2020 г. до 11.01.2021 г.; такси по кредита в размер на 82.06 лева за периода от 31.12.2019 г. до 11.01.2021г., разноски за връчване на покана за доброволно изпълнение – 90 лева, законната лихва и съдебни разноски 45.74 лева държавна такса и 372.06 лева адвокатски хонорар с включен ДДС.

Посочено е, че вземането произтича от договор за кредитна карта № МК115294/11.10.2019 г. с разрешен кредитен лимит от 1 800 лева. Твърди, че на 31.12.2019 година кредитополучателят е преустановил плащането за дължимите по договора вноски за главница и лихви и е изпаднал в забава.

Първоинстанционният съд е уважил заявлението по чл.410 от ГПК по отношение на претендираните суми и разноските в размер на 45.74 лева, като е отхвърлил същото относно претенцията за разноски в размер на 372.06 лева адв. възнаграждение. Мотивирал се е, че не е доказано уговарянето на размера и реално плащане, предвид липсата на документ удостоверяващ плащането по смисъла на ЗСч и ЗДДС.

Съгласно разпоредбата на чл. 78 от ГПК при уважаване на претенцията на страната се присъждат заплатените за производството разноски. В т.1 на ТР № 6 от 6.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС, се приема, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, само когато страната реално е заплатила възнаграждението и в договора следва да е вписан начина на плащане. При уговорка за плащане по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка.

В конкретния случай към заявлението не е приложен договор за правна помощ, в който да е уговорен размерът на дължимото възнаграждение, както и начина му на плащане. Приложени са пълномощни и преводно нареждане. Към въззивната жалба е приложена фактура.

Настоящата инстанция счита, че предвид на това, че се касае до субект, регистриран по ЗДДС е приложима разпоредбата на чл. 133, ал.1 от ЗДДС и за установяване на извършеното плащане е следвало да бъде издадена фактура от Адвокатското дружество с реквизитите по чл. 6, ал.3 от ЗСч.

В случая липсва уговорено възнаграждение и начин на плащане, а фактура не е била представена пред първата инстанция, поради което при действието на т.11 от ТР № 6 от 6.11.2013 г. по тълк.дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС не следва да обсъжда т приложените едва към частната жалба писмени доказателства.

Предвид гореизложеното настоящият състав приема, че атакуваното разпореждане на РС - Троян в атакуваната част е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход разноси не следва да се присъждат.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 18/ 19.01.2021г., постановено по ч. гр. д. № 25/ 2021 година по описа на РС – Троян, с което е отхвърлено заявление за издаване на заповед за изпълнение на „ЮРОБАНК“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Витоша“, ул. „Околовръстен път“ № 260, в частта за разностите, представляващи адвокатско възнаграждение от 372.06 лева.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____